Европейски парламент
2024 – 2029

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ

P10_TA(2026)0005

Хуманитарната помощ в условията на поликриза – потвърждаване на нашите принципи за по-ефективна и по-амбициозна реакция на хуманитарни кризи

Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2026 г. относно хуманитарната помощ в условията на поликриза – потвърждаване на нашите принципи за по-ефективна и по-амбициозна реакция на хуманитарни кризи (2025/2085(INI))

Европейският парламент,

– като взе предвид член 208 и член 214 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),

– като взе предвид член 3, параграф 5 и член 21 от Договора за Европейския съюз (ДЕС),

– като взе предвид Женевските конвенции от 1949 г. и допълнителните протоколи към тях,

– като взе предвид Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, ратифицирана от ЕС и всички негови държави членки,

– като взе предвид Резолюция 2730 (2024) на Съвета за сигурност на ООН от 24 май 2024 г. относно защитата на хуманитарните работници, на служителите на ООН и на свързания с нея персонал във въоръжени конфликти,

– като взе предвид Резолюция 1325 (2000) на Съвета за сигурност на ООН от 31 октомври 2000 г. относно жените, мира и сигурността, както и деветте последващи свързани с нея резолюции на Съвета за сигурност на ООН, в които се определя Програмата за жените, мира и сигурността,

– като взе предвид Международната конференция за населението и развитието, състояла се през 1994 г. в Кайро, нейната програма за действие и резултатите от конференциите за прегледа ѝ,

– като взе предвид Пекинската платформа за действие и резултатите от конференциите за прегледа ѝ,

– като взе предвид Програмата на ООН за устойчиво развитие за периода до 2030 г. и Целите за устойчиво развитие (ЦУР),

– като взе предвид Регламент (ЕО) № 1257/96 на Съвета от 20 юни 1996 г. относно хуманитарната помощ[1],

– като взе предвид Голямото споразумение, подписано на 23 май 2016 г., годишните независими доклади по него, по-специално доклада от 2021 г., Голямото споразумение 2.0 – рамка и приложения към него, представени на годишното заседание на Голямото споразумение на 15 – 17 юни 2021 г., както и подновените ангажименти, поети на годишното заседание на Голямото споразумение на 19 – 20 юни 2023 г.,

– като взе предвид доклада на генералния секретар на ООН от 23 август 2016 г. относно резултатите от Световната среща на върха по хуманитарните въпроси и ангажиментите, поети от участниците на тази среща,

– като взе предвид „хуманитарната реформа“, предложена от заместник-генералния секретар на ООН по хуманитарните въпроси и координатор за спешната помощ, Том Флетчър, в съобщение до Междуведомствения постоянен комитет на ООН от 10 март 2025 г.[2],

– като взе предвид съобщението на Комисията от 10 март 2021 г. относно хуманитарната дейност на ЕС: нови предизвикателства, същите принципи (COM(2021)0110),

– като взе предвид пътната карта на ЕС за правата на жените на Комисията,

– като взе предвид Плана за действие на ЕС относно равенството между половете и овластяването на жените във външната дейност (GAP III),

– като взе предвид актуализираните насоки на ЕС за утвърждаване на спазването на международното хуманитарно право[3],

– като взе предвид заключенията на Съвета от 10 декември 2018 г. относно жените, мира и сигурността, както и стратегическия подход на ЕС към жените, мира и сигурността,

---

1 ОВ L 163, 2.7.1996 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/1257/oj.

2 Съобщение от координатора за спешната помощ Том Флетчър до хуманитарната общност, 10 март 2025 г.

3 ОВ C 303, 15.12.2009 г., стр. 12.

– като взе предвид заключенията на Съвета от 20 май 2021 г. относно хуманитарната дейност на ЕС, от 22 май 2023 г. относно преодоляването на недостига на хуманитарно финансиране, от 7 май 2024 г. относно защитата в хуманитарни ситуации и от 24 юни 2024 г. относно актуализирането на насоките на ЕС относно децата и въоръжените конфликти,

– като взе предвид заключенията на Съвета от 16 декември 2024 г. относно засилване на подкрепата на „Екип Европа“ за световната продоволствена сигурност и изхранването,

– като взе предвид Глобалните перспективи за 2025 г. на Световната продоволствена програма,

– като взе предвид Глобалния хуманитарен преглед за 2025 г. на Службата на ООН за координация по хуманитарни въпроси (ОСНА),

– като взе предвид доклада на ООН — Жени от 2025 г., озаглавен At a breaking point: Въздействието на намаляването на чуждестранната помощ върху женските организации при хуманитарни кризи по света“.

– като взе предвид доклада на Международния комитет на Червения кръст от 2024 г. относно международното хуманитарно право и предизвикателствата на съвременните въоръжени конфликти,

– като взе предвид доклада от 2025 г. на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) относно нестабилните страни,

– като взе предвид Специален доклад 15/2025 на Европейската сметна палата от 18 юни 2025 г. относно хуманитарната помощ от Европейския съюз при дистанционно управление,

– като взе предвид доклада на Equal Measures 2030, озаглавен Findings from the 2024 SDG Gender Index: A gender equal future in crisis? („Констатации от индекса за равенство между половете за 2024 г. — в криза ли е бъдещето на равенството между половете?“),

– като взе предвид изявлението на министрите на външните работи на държавите от Г-7 от 13 май 2022 г. относно засилване на изпреварващите действия в областта на хуманитарната помощ,

– като взе предвид заключителния документ от Четвъртата международна конференция за финансиране на развитието, наричан още „Ангажиментът от Севиля“ (*Compromiso de Sevilla*),

– като взе предвид насоките на Генерална дирекция „Европейска гражданска защита и европейски операции за хуманитарна помощ“ (ГД ЕСНО) от 2023 г., озаглавени „Насърчаване на равноправни партньорства с местните органи за реагиране в хуманитарни ситуации“,

– като взе предвид Декларацията на донорите на хуманитарна помощ относно климата и околната среда от март 2022 г.,

– като взе предвид ангажиментите за „укрепване на спазването на международното хуманитарно право чрез неговото насърчаване, разпространение и прилагане“ и за „защита на хуманитарния и медицинския персонал“, приети от ЕС и неговите държави членки и техните национални дружества по време на 34-ата конференция на Международното движение на Червения кръст и Червения полумесец,

– като взе предвид ангажимента за „деблокиране и улесняване на хуманитарния достъп: по-голяма политическа и дипломатическа ангажираност и повече подкрепа за хуманитарните работници“, приета от ЕС и неговите държави членки на 34-ата конференция на Международното движение на Червения кръст и Червения полумесец,

– като взе предвид своята резолюция от 7 май 2025 г. относно обновен дългосрочен бюджет на Съюза в един променящ се свят[4];

– като взе предвид своята резолюция от 24 юни 2021 г. относно положението със сексуалното и репродуктивното здраве и правата в тази област в ЕС във връзка със здравето на жените[5],

– като взе предвид своята резолюция от 29 ноември 2018 г. относно положението на жените с увреждания[6],

– като взе предвид своите резолюции във връзка с хуманитарната помощ, и по-специално резолюцията от 15 декември 2021 г. относно нови насоки за хуманитарната дейност на ЕС[7] и резолюцията от 6 юли 2022 г. относно справянето с продоволствената сигурност в развиващите се страни[8], и от 23 ноември 2023 г. относно подхода за създаване на иновативна

---

4 Приети текстове, P10_TA(2025)0090.
5 ОВ C 81, 18.2.2022 г., стр. 43.
6 ОВ C 363, 28.10.2020 г., стр. 164.
7 ОВ C 251, 30.6.2022 г., стр. 80.
8 ОВ C 47, 7.2.2023 г., стр. 149.

стратегия за предоставяне на хуманитарна помощ: насочване на вниманието към настоящите и забравените кризи[9],

– като взе предвид член 55 от своя Правилник за дейността,

– като взе предвид становището на комисията по правата на жените и равенството между половете,

– като взе предвид доклада на комисията по развитие (A10-0257/2025),

А. като има предвид, че многостранната хуманитарна система е изправена пред безпрецедентни предизвикателства поради големия брой хора, които се нуждаят от спешна хуманитарна помощ, и нарастващия брой на нестабилните ситуации, включително въоръжени конфликти, в сравнение с 2023 г.; като има предвид, че се очаква през 2025 г. да се нуждаят от спешна хуманитарна помощ и закрила около 305 милиона души по света[10]; като има предвид, че „поликриза“ представлява сложен и взаимосвързан набор от кризи, които протичат едновременно[11];

Б. като има предвид, че според оценките над 319 милиона души по света са изправени пред остра продоволствена несигурност, като приблизително 70% от тях живеят в нестабилни или засегнати от конфликти райони[12], където около един на всеки пет души страда от глад; като има предвид, че международното сътрудничество, по-специално с партньори, които са в състояние да предоставят значителна помощ, включително трансатлантическото сътрудничество, продължава да бъде от решаващо значение за справяне с тези предизвикателства, особено в областта на продоволствената сигурност;

В. като има предвид, че до 2030 г. над 90% от бедността в света ще бъде концентрирана в Африка; като има предвид, че храненето, здравеопазването и образованието са от решаващо значение за излизането на това население от капана на бедността; като има предвид, че според оценките най-големите хуманитарни нужди през 2025 г. ще бъдат в Източна и Южна Африка, където от хуманитарна помощ се нуждаят 85 милиона души; като има предвид, че само на кризата в Судан се падат 35% от тези нужди;

---

9 ОВ C, C/2024/4223, 24.7.2024 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4223/oj.

10 OCHA, Global Humanitarian Overview 2025 („Глобален хуманитарен преглед за 2025 г.“).

11 Съвместен изследователски център, Unraveling the polycrisis with foresight and innovation („Дешифриране на поликризата с прогнози и иновации“), 26 март 2025 г.
Глобални перспективи за 2025 г. на Световната продоволствена програма,

Г. като има предвид, че ситуацията в Афганистан оказва още по-голям натиск върху и без това ограничените хуманитарни ресурси и влошава тежкото положение на милиони хора, включително жени и момичета, които се борят за оцеляване;

Д. като има предвид, че според данни на Върховния комисар на ООН за бежанците (ВКБООН) в световен мащаб има над 122 милиона души, които са били принудително разселени, като почти 60% от тях живеят в нестабилни или засегнати от конфликти райони, а над 70% от търсещите убежище лица в ЕС произхождат от такива райони[13];

Е. като има предвид, че хуманитарната система е изправена пред мащабна криза с финансирането; като има предвид, че през 2024 г. ООН призова за хуманитарна помощ в размер на 50 милиарда щатски долара, но беше събрана само 43% от тази сума; като има предвид, че закриването на програмите на Агенцията на САЩ за международно развитие (USAID) и намаляването на чуждестранната помощ от други ключови донори, включително няколко държави — членки на ЕС, допълнително влошиха положението и доведоха до тревожен спад в глобалното финансиране за хуманитарни инициативи и инициативи в областта на здравеопазването, равенството между половете и климата; като има предвид, че до юли 2025 г. бяха събрани едва 13%[14] от средствата, предвидени в призива на ООН от същата година за хуманитарна помощ за подпомагане на 188 милиона души в 72 държави; като има предвид, че поради съкращенията в бюджета на USAID над 14 милиона души са изложени на риск от смърт до 2030 г.; като има предвид, че това засяга и над 4,5 милиона деца на възраст под пет години[15]; като има предвид, че намаляването на финансирането задълбочават кризата с глада, като острата продоволствена несигурност е на рекордно високо равнище; като има предвид, че бюджетните съкращения оказват непропорционално въздействие върху жените, момичетата, хората с увреждания и хората, живеещи в селски и отдалечени райони, като задълбочават съществуващите

---

13 ВКБООН, Междинни тенденции, 9 октомври 2024 г.

14 Белият дом, Reevaluating and Realigning United States Foreign Aid („Преоценка и реорганизиране на чуждестранната помощ на САЩ“), 20 януари 2025 г.
The Lancet, *Evaluating the impact of two decades of USAID interventions and projecting the effects of defunding on mortality until 2030: a retrospective impact evaluation and forecasting analysis („Оценка на въздействието на две десетилетия интервенции на Американската агенция за международно развитие (USAID) и прогнозиране на последиците от намаляването на финансирането върху смъртността до 2030 г.: ретроспективна оценка на въздействието и прогнозен анализ)*.

неравенства[16]; като има предвид, че местните и националните организации, ръководени от жени и/или организации за защита на правата на жените са сред най-тежко засегнатите; като има предвид, че бюджетните съкращения допълнително застрашават безопасността и благосъстоянието на вътрешно разселените лица, бежанците и уязвимите групи; като има предвид, че те имат катастрофални последици за продоволствената сигурност и здравето в световен мащаб, като допълнително увеличават общата смъртност, заболеваемостта и увреждания в резултат на неравния достъп до лечение и профилактика на заболяванията, както и до основни услуги и стоки, и водят до повишен риск от избухване на инфекциозни заболявания и пандемии;

Ж. като има предвид, че има поразителен дисбаланс във финансирането на отделните призиви за хуманитарна помощ, което показва, че все повече кризи биват игнорирани; като има предвид, че забравените кризи се определят като тежки, продължителни хуманитарни кризисни ситуации, при които засегнатото население не получава международна помощ или получава недостатъчна такава и при които няма политическа воля за разрешаване на кризата, отчасти поради липсата на медиен интерес;

З. като има предвид, че хуманитарната помощ в рамките на настоящата многогодишна финансова рамка (МФР) е недостатъчна, което води до рутинно използване на резерва за спешна помощ; като има предвид, че ЕС трябва да призове другите участници да увеличат усилията си в областта на хуманитарната помощ; като има предвид, че хуманитарната помощ следва не само да подкрепя, но и да мобилизира местните общности и да ги включва в усилията за оказване на помощ;

И. като има предвид, че връзката между хуманитарните действия, развитието и мира е от решаващо значение в условията на хуманитарна криза, тъй като подобрява координацията, сътрудничеството и съгласуваността между различните сектори с цел да се преодолеят първопричините за продължителните кризи, в допълнение към предоставянето на незабавна помощ; като има предвид, че ЕС и неговите държави членки съвместно допринасят за 42% от помощта за развитие в световен мащаб; като има предвид, че ОИСР предвижда спад от 9 до 17 % на официалната помощ за развитие (ОПР) през 2025 г.[17];

„Спасете децата“, *Girls Pay the Price as Aid Cuts Hit Countries with Deepest Gender Inequality („Момичетата плащат цената, тъй като съкращенията във финансирането засягат държавите с най-голямо неравенство между половете“)*, 11 октомври 2025 г.

[17] ОИСР, Съкращения във финансирането на официалната помощ за развитие, 26 юни 2025 г.

като има предвид, че чрез инициативата Global Gateway Комисията си поставя за цел да мобилизира устойчиви и приобщаващи инвестиции в размер до 300 милиарда евро до 2027 г.; като има предвид, че нестабилните ситуации изискват специален подход и стратегия на ЕС;

Й. като има предвид, че увеличаването на хуманитарните нужди се дължи главно на конфликти, изменението на климата и икономически фактори, като и трите са причинени от човека и могат да бъдат преодолени с координирани и съвместни усилия; като има предвид, че броят на документираните въоръжени конфликти достигна своя връх през 2023 г.; като има предвид, че последиците от изменението на климата и влошаването на състоянието на околната среда водят до повишена нестабилност и конфликти, свързани с климата опасности, природни бедствия, недостиг на ресурси, включително водна и продоволствена несигурност, вътрешно разселване и незаконна миграция, които засягат непропорционално жените и уязвимите групи;

К. като има предвид тревожния факт, че все по-често на нуждаещи се хора се отказва безопасен и безпрепятствен хуманитарен достъп в различни ситуации, включително по време на конфликти, природни бедствия и епидемии, както от страна на правителствените сили, така и в райони, контролирани от недържавни въоръжени участници, като това явление се утежнява от нарастването на опасните и подривни тенденции в тълкуването и прилагането на международното хуманитарно право и хуманитарните принципи на хуманност, безпристрастност, неутралност и независимост; като има предвид, че умишленото отказване на достъп до хуманитарна помощ и използването ѝ като оръжие за политически и военни цели е нарушение на задълженията съгласно международното хуманитарно право;

Л. като има предвид, че неспазването на международното хуманитарно право води до постоянни и широко разпространени нарушения на това право и на международното право в областта на правата на човека, до умишлени атаки срещу цивилни, разрушаване на основна инфраструктура като училища и болници, нападения срещу хуманитарни работници, широко разпространено сексуално насилие и набиране на деца за войници; като има предвид, че броят и влиянието на въоръжените недържавни участници в глобалните конфликти се увеличава и че някои от най-смъртоносните нападения срещу цивилни лица са извършени именно от недържавни въоръжени групировки; като има предвид, че се наблюдава безпрецедентен брой нападения срещу хуманитарни работници, цивилно

население и гражданска инфраструктура, най-вече в конфликтите в Газа и Судан[18];

M. като има предвид, че според ООН през 2023 г. над 600 милиона жени и момичета са живели в радиус от 50 километра от зона на конфликт, което е с над 50% повече, отколкото преди десет години;

H. като има предвид, че свързаното с конфликти сексуално насилие като цяло се е увеличило драстично, като през 2023 г. ООН е регистрирала 3688 проверени случая на такова насилие, което представлява повишение с 50% спрямо предходната година, и като има предвид, че 95% от проверените случаи засягат жени и момичета , а 32% от жертвите са деца[19];

O. като има предвид, че по време на конфликти и кризи съществуващите неравенства между половете често се задълбочават, което води до това, че жените и момичетата са непропорционално засегнати, независимо дали става въпрос за разселване и насилие, основано на пола, или за изключване от животоспасяващи услуги и участие в процесите на вземане на решения; като има предвид, че жените, подрастващите момичета, хората с увреждания, коренното население, ЛГБТКИ+ лицата и възрастните хора често страдат от многопластови и припокриващи се форми на уязвимост, което трябва да бъде взето предвид; като има предвид, че делът на двустранната помощ с цели за равенство между половете в хуманитарния сектор е исторически нисък и е намалял още повече през последните няколко години, като се е задържал на 17%[20] през периода 2021—2022 г.; като има предвид, че жените играят решаваща роля в хуманитарните ситуации като оказващи първа помощ; като има предвид, че инвестирането в равенството между половете позволява спасяването на човешки животи в ситуации на хуманитарна криза; като има предвид, че данните показват, че хуманитарните програми, които отчитат равенството между половете, са с висока възвръщаемост, а именно 8 щатски долара за всеки инвестиран 1 щатски долар[21], но че продължават да

---

18 OCHA, World Humanitarian Day: Attacks on aid workers hit another record, humanitarians call for urgent action („Световен ден на хуманитарните дейности — нападенията срещу хуманитарни работници достигнаха нов рекорд, хуманитарните работници призовават за спешни действия“), 19 август 2025 г.

19 Служба на специалния представител на генералния секретар по въпросите на сексуалното насилие по време на конфликти, 15-и доклад на генералния секретар на ООН относно свързаното с конфликти сексуално насилие, 4 април 2024 г.

20 ОИСР, Финансиране на развитието за равенство между половете, 2024 г., издателство на ОИСР, Париж, 2024 г.

21 ООН — Жени, *Facts and figures: Humanitarian action („Факти и цифри: хуманитарна дейност“)*, 15 април 2025 г.

съществуват предизвикателства по отношение на приоритизирането;

П. като има предвид, че насилието срещу жени във всичките му форми (физическо, сексуално, психологическо, икономическо или кибернасилие) е нарушение на правата на човека, крайна форма на дискриминация срещу жените и една от най-големите пречки пред постигането на равенство между половете;

Р. като има предвид, че движенията срещу равенството между половете все по-често използват хуманитарните кризи, за да се противопоставят на равенството между половете и да делегитимират организациите на жените, включително в държавите – партньори на ЕС;

С. като има предвид, че децата представляват половината от населението, засегнато от кризи, и че нарушаването на техните права достига тревожни равнища, съчетани с драстично намаляване на финансирането за ориентирани към децата инициативи и програми; като има предвид, че над 473 милиона деца — повече от едно на всеки шест деца по света — понастоящем живеят в райони, засегнати от конфликти; като има предвид, че се наблюдава увеличаване на набирането на деца за войници; като има предвид, че за разлика от възрастните децата могат по-често да бъдат убити или осакатени, вербувани от въоръжени групировки и сексуално насилени; като има предвид, че според оценките над 52 милиона деца в засегнати от конфликти държави не ходят на училище[22];

Т. като има предвид, че църквите и религиозните организации — благодарение на доверието, с което се ползват в общностите, способността си да мобилизират доброволци и честото си присъствие в труднодостъпни райони — осигуряват уникална добавена стойност при реагирането на кризи; като има предвид, че техният дългосрочен ангажимент и цялостен подход за подкрепа (съчетаващ материална и психосоциална помощ) са от решаващо значение за изграждането на издръжливост и траен мир;

Зачитане на международното хуманитарно право и необходимост от стратегия на ЕС за хуманитарна дипломация

1. приветства ангажимента на Комисията за хуманитарно финансиране, като ЕС и неговите държави членки запазват

---

22 УНИЦЕФ, *Not the new normal' – 2024 'one of the worst years in UNICEF's history' for children in conflict („Това не е новото нормално“ — 2024 г. е „една от най-лошите години в историята на УНИЦЕФ“ за децата в конфликт)*, 28 декември 2024 г.

водещата си роля в световен мащаб като донори на хуманитарна помощ, основана на нуждите; настоява, че е задължение и отговорност на всички държави и страни в даден конфликт да спазват и да гарантират спазването на международното хуманитарно право и международното право в областта на правата на човека, както и че е необходимо да се даде приоритет на защитата на цивилното население и че те следва да бъдат основна цел на външната дейност на ЕС, включително на неговата хуманитарна помощ; призовава ЕС да продължи да укрепва централното място на неотменимите хуманитарни принципи на хуманност, безпристрастност, неутралност и независимост — които са все по-застрашени — и да насърчава международното хуманитарно право, като прилага принципен и основан на нужди хуманитарен подход и се въздържа от партньорства, които биха подкопали тези принципи; припомня, че съгласно член 3, параграф 5 от ДЕС Съюзът насърчава защитата на правата на човека, допринася за стриктното спазване и развитието на международното право, включително зачитането на принципите на Устава на ООН, и подкрепя равенството между половете като един от основните си принципи, в съответствие с член 2 от ДЕС, с оглед на настоящото отпадане на приоритета на хуманитарната помощ, особено за жените и момичетата; подчертава, че е важно да се насърчава всеобщият достъп до услуги в областта на сексуалното и репродуктивното здраве като част от хуманитарната дейност на ЕС и от ангажимента на ЕС да гарантира достъп до услуги в областта на репродуктивното и майчиното здраве;

2. изразява тревога от увеличаването на нарушенията на международното хуманитарно право през последните години — за някои от тях се съобщава, че са били използвани като стратегически методи за водене на война; изразява силното си неодобрение от свиването на хуманитарното пространство и отслабването на зачитането на международното хуманитарно право и хуманитарните принципи, което представлява значителна пречка за предоставянето на животоспасяваща помощ в редица засегнати от конфликти райони; решително осъжда тревожното увеличаване на нападенията срещу цивилно население и срещу инфраструктурата, необходима за оцеляването на това население, тежките нарушения срещу деца и нападенията срещу хуманитарни работници; осъжда грубото незачитане на защитата на лечебните заведения, като почти всеки конфликт е белязан с нападения срещу болници, в нарушение на Резолюция 2286 (2016) на Съвета за сигурност на ООН от 3 май 2016 г. относно защитата на ранените и болните, медицинския персонал и хуманитарния персонал при въоръжени конфликти; призовава извършителите на подобни систематични нападения да бъдат подведени под отговорност и призовава ЕС да обмисли налагането на санкции срещу държавни или

недържавни участници, които умишлено възпрепятстват хуманитарния достъп;

3. призовава Комисията и държавите членки да засилят действията си за предотвратяване на нарушенията на международното хуманитарно право и да преодолеят пропуските в наблюдението на нарушенията на това право чрез безпристрастно и независимо събиране на данни и по-ефективно водене на основана на доказателства защита, за да се потърси отговорност от извършителите; призовава Комисията да подкрепя механизмите за наблюдение и докладване на предизвикателствата, свързани с хуманитарния достъп в засегнати от конфликти райони;

4. приветства приемането на Резолюция 2730 (2024) на Съвета за сигурност на ООН относно защитата на хуманитарните работници, на служителите на ООН и на свързания с нея персонал във въоръжени конфликти; подчертава задължението съгласно международното хуманитарно право за зачитане и защита на хуманитарните работници, както и значението на подкрепата за независими, неутрални и безпристрастни хуманитарни действия чрез опазване на хуманитарното пространство от преки нападения, непредвидени последици от политиките за борба с тероризма и режимите на санкции, политизиране и подвеждащи послания;

5. призовава за конкретни мерки, които да гарантират ефективното прилагане на защитата на безопасността и сигурността на хуманитарните работници в съответствие с Резолюция 2730 (2024) на Съвета за сигурност на ООН, включително провеждането на разследвания, прозрачност и безпристрастни разследвания на нарушенията на международното хуманитарно право; подчертава необходимостта да се отчита по-голямата уязвимост на местния персонал, който е изложен на повишени рискове за своята безопасност и сигурност, и да се осигури специфична защита за него; призовава Комисията да подкрепя мерките за безопасност и сигурност за защита на хуманитарните работници и да изисква отчетност за нападенията срещу тях; потвърждава значението на механизмите за бързо реагиране, които предлагат незабавна финансова, правна и психосоциална помощ на хуманитарни работници, които са обект на арести, сплашване или други заплахи за сигурността, като за пример се вземат модели като инициативата „Закрила на хуманитарните работници“;

6. изразява загриженост относно нарастващите заплахи, тормоз и криминализиране на защитниците на правата на човека и хуманитарните доброволци в ситуации на конфликт и криза; призовава ЕС да включи тяхната закрила сред хуманитарните си приоритети; изразява силното си неодобрение на увеличаващите се опити да се криминализира хуманитарната помощ без законни

основания за загриженост, особено животоспасяващите интервенции за хора, бягащи от конфликти, насилие, преследване или бедност; призовава за приемането на защитна правна рамка за противодействие на криминализирането на помощта, борба с безнаказаността и включване на хуманитарни изключения в режимите на санкции, както и мерки за предотвратяване на криминализирането на хуманитарните работници чрез закони за борба с тероризма;

7. потвърждава подкрепата си за многостранното сътрудничество, в основата на което стои ООН; подчертава, че операциите на ЕС трябва да бъдат координирани и съгласувани с международните органи, и призовава Комисията да продължи да оказва решаваща подкрепа на различните структури на ООН в хуманитарната област с цел спазване на хуманитарните принципи и международното хуманитарно право; потвърждава задължението да се зачитат и улесняват мандатите на органите на ООН и остро осъжда всеки опит за възпрепятстване, ограничаване или подкопаване на способността на агенциите на ООН да изпълняват ефективно хуманитарните си задължения;

8. подчертава необходимостта от спешно справяне с безпрецедентните хуманитарни кризи в Судан и Демократична република Конго (ДРК), които са сред най-тежките в света днес, като една трета от населението в Судан има спешна нужда от хуманитарна помощ, а в много части на страната са потвърдени тревожни нива на продоволствена несигурност и глад, подобно на ситуацията в ДРК, където 21 милиона души се нуждаят от хуманитарна помощ; призовава всички страни в конфликта да осигурят безопасен и безпрепятствен хуманитарен достъп в съответствие с хуманитарните принципи и да зачитат и защитават хуманитарните работници; призовава още веднъж ЕС и неговите държави членки да увеличат хуманитарната помощ за Судан и ДРК, както и за съседните им държави, и по-специално да финансират подкрепа за оцелелите от свързано с конфликти сексуално насилие, местни програми за издръжливост и защита и програми за насърчаване на правата на жените и децата и равенството между половете;

9. подчертава, че хуманитарната помощ, а също и гладът, не трябва да бъдат политизирани или да се използват като оръжие, и че хуманитарната помощ следва да достига до нуждаещото се цивилно население без пречки или манипулации при пълно спазване на международното хуманитарно право; отново заявява, че местата за раздаване на помощи, цивилното население, хуманитарните работници и медицинският персонал трябва да са защитени и не трябва да стават мишени на военни действия; изразява възмущение от убийството на 508 журналисти и хуманитарни работници в Газа, както и от многократните нападения срещу болници и хуманитарни конвои; категорично се

противопоставя на предоставянето на помощ в Газа по начин, който е несъвместим с хуманитарните принципи; изразява дълбоко съжаление, че именно такава система за раздаване на помощи е довела до убийството на повече от хиляда палестинци, търсещи помощ; призовава международната общност да реагира и да започне разследване, за да се гарантира търсене на отговорност за евентуални нарушения на международното право, извършени в обекти, управлявани от Хуманитарната фондация в Газа;

10. изисква безпрепятствено и мащабно предоставяне на хуманитарна помощ под координацията на ООН и в съответствие с хуманитарните принципи; призовава за отваряне на всички съответни гранични пунктове, като припомня, че отказът на достъп до животоспасяваща хуманитарна помощ е колективно наказание, което представлява военно престъпление; подчертава спешната необходимост всички международни хуманитарни органи, и по-специално тези, които са част от мрежата на ООН, в съответствие с член 214 от ДФЕС, да имат пълен, бърз, безопасен и безпрепятствен достъп до Ивицата Газа и на цялата ѝ територия; подчертава централната роля на Агенцията на ООН за подпомагане и строителство за палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA) за предоставяне на хуманитарна помощ на палестинските бежанци и осъжда опитите за делегитимиране на нейната дейност; призовава за пълно възстановяване на мандата и финансирането на UNRWA под строг надзор и при отчетност, като се осигури дългосрочно, устойчиво, многогодишно и предвидимо финансиране за реформираната UNRWA с цел предоставяне на жизненоважни услуги на палестинските бежанци и предотвратяване на по-нататъшни хуманитарни кризи;

11. освен това призовава да се поддържа и засили хуманитарната подкрепа на ЕС за цивилното население, засегнато от агресивната война на Русия срещу Украйна, като се обърне специално внимание на нуждите на вътрешно разселените лица, бежанците, възрастните хора и децата, включително жертвите на принудително депортиране в Руската федерация и окупираните територии;

12. подчертава по-специално положението в Афганистан, който е изправен пред тежка и сложна хуманитарна криза, като над 23,7 милиона души се нуждаят от помощ; отбелязва, че положението вероятно ще се влоши допълнително поради експулсирането на бежанци от Пакистан и Иран и продължаващата регионална нестабилност; приветства ангажимента на ЕС за подкрепа в размер на 266 милиона евро и призовава за целенасочени действия на местно равнище за подпомагане на жените и момичетата;

13. отново призовава Комисията да разработи стратегия на ЕС за хуманитарна дипломация заедно с държавите членки, Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) и специалните представители на ЕС, в консултация с хуманитарните участници, с цел да се увеличат усилията и да се осигури по-систематичен и координиран подход към хуманитарната дипломация, като същевременно се адаптира към постоянно променящите се обстоятелства, като се използват всички налични инструменти, както и политическото и икономическото влияние на ЕС, чрез политически диалог и отношения в областта на търговията и хуманитарната помощ, за да се осигури хуманитарен достъп, да се защитят хуманитарните работници и да се опази хуманитарното пространство при въоръжени конфликти, включително чрез преговори за прекратяване на военните действия, хуманитарни паузи и безопасни коридори за цивилни лица и хуманитарни стоки в активни конфликти; насърчава Комисията, заедно с държавите членки, ЕСВД и специалните представители на ЕС, да гарантира, че хуманитарната дипломация на високо равнище систематично получава информация чрез оперативния опит на хуманитарните участници, които следва да бъдат редовно консултирани;

14. призовава Комисията да засили действията за предотвратяване на нарушенията на международното хуманитарно право и да преодолее пропуските в мониторинга на тези нарушения чрез събиране на данни и по-ефективно застъпничество, основано на доказателства;

15. подчертава необходимостта от независим хуманитарен достъп до всички съоръжения, свързани с миграцията, включително центрове за задържане, горещи точки и неформални гранични зони, където жените и ЛГБТИК+ лицата са изложени на повишен риск от насилие, експлоатация и отказ от основни услуги, включително сексуално и репродуктивно здравеопазване; призовава за прозрачни механизми за мониторинг и отчетност в такива условия;

Финансиране на хуманитарна помощ

16. приветства предложеното увеличение на хуманитарното финансиране до 25 милиарда евро за инструмента „Глобална Европа“ и призовава за значително увеличение на хуманитарното финансиране в следващата МФР, както и за осигуряване на адекватно, предвидимо и устойчиво финансиране, като същевременно подчертава, че гъвкавостта на хуманитарната помощ следва да бъде обособена и защитена от пренасочване, особено предвид нарастващата разлика между нуждите от хуманитарна помощ и наличното финансиране, но и за да се насърчи интересът на ЕС към утвърждаване на мира и стабилността в света и международното доверие в него като

хуманитарен участник, верен на своите принципи, и надежден донор; настоятелно призовава всички институции на ЕС и държавите членки да работят за насърчаване на международното сътрудничество, за да се справят заедно с глобалните хуманитарни предизвикателства, по-специално във връзка с продоволствената несигурност;

17. призовава Комисията да поддържа отделни бюджетни редове и инструменти за хуманитарна помощ, за да се спазват принципите на неутралност, независимост и безпристрастност; противопоставя се на предложението за сливане на Инструмента на ЕС за хуманитарна помощ с Инструмента за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество — Глобална Европа в следващата МФР и подчертава необходимостта да се гарантира, че резервът за спешна помощ може при необходимост да реагира на вътрешните и външните нужди на ЕС;

18. изисква от Комисията да гарантира, че повишената гъвкавост в следващата МФР ще бъде от полза за хуманитарната дейност на ЕС, като ще повиши прозрачността, и че това няма да бъде за сметка на нейната неутралност, въздействие, надеждност и предвидимост; припомня, че прозрачността е от решаващо значение, за да се гарантира, че следващата МФР е защитена от злоупотреби, измами и нарушения на принципите на правовата държава и ценностите на Съюза, и че хуманитарната помощ и помощта за развитие, финансирани от Съюза, достигат до цивилното население, което се нуждае от тях; призовава Комисията да засили механизмите си за мониторинг и да предвиди строга процедура за подбор на местните партньори, строг контрол върху използването на средствата и засилено сътрудничество с държавите членки и международните участници с цел да се предотврати рискът от отклоняване или злоупотреба; призовава за по-силни механизми за демократичен контрол по отношение на разпределянето и използването на хуманитарното финансиране от ЕС, като се вземат предвид препоръките на организациите на гражданското общество при наблюдението и оценката на хуманитарните операции, финансирани от ЕС;

19. потвърждава, че доверието в Съюза като глобален хуманитарен участник се основава на поддържането на твърда, принципна, устойчива и приобщаваща ангажираност в регионите, засегнати от хуманитарни кризи, включително в нестабилни ситуации и забравени кризи; подчертава, че хуманитарната помощ не трябва да бъде подчинена на геополитически цели или на цели, свързани с контрола на миграцията или сигурността, и предупреждава срещу използването на хуманитарните дейности като средство за постигане на целите на външната политика на ЕС или на неговите държави членки;

20. призовава Комисията да разработи по-хармонизиран подход към забравените кризи, да докладва за своя ангажимент да разпредели 15% от първоначалния си годишен бюджет за хуманитарна помощ за забравени кризи и да предотврати прехвърлянето на ресурси от вече недостатъчно финансирани кризи; призовава Съвета да координира по-добре вниманието и подкрепата на държавите членки за преодоляването на тези кризи;

21. отбелязва специфичните предизвикателства, пред които са изправени децата и хората с увреждания и техните семейства по отношение на достъпа до хуманитарна помощ; подчертава, че въпреки значителния дял на децата в населението на държавите, получаващи ОПР, само малка част от ОПР (12%) е насочена към тях, при все че инвестициите в децата — а не само в приоритетите на отделни сектори на икономиката — помагат за трайното подобряване на техния стандарт на живот и на общностите като цяло; изтъква, че е важно да се даде приоритет на специфичните за децата нужди, по-специално в областта на образованието и закрилата на детето, на всички етапи от хуманитарната реакция, включително подготовката, спешната помощ и възстановяването; подчертава, че защитата на правата и благосъстоянието на децата е от съществено значение за дългосрочната издръжливост и устойчивото развитие; призовава Комисията и държавите членки да осигурят специално финансиране, програми и механизми за координация, за да се отговори на специфичните нужди на децата в хуманитарни ситуации;

22. подчертава, че публичното финансиране трябва да остане основен източник за хуманитарна помощ, като се има предвид отговорността на държавите да осигурят адекватно и устойчиво финансиране, но признава, че само по себе си то няма да бъде достатъчно, за да се преодолее недостигът на хуманитарно финансиране, поради което трябва да се обмислят нови източници на финансиране, включително от частния сектор; поради това насърчава Комисията и държавите членки да разширят ресурсната база, като подкрепят разработването на иновативни подходи и партньорства с цел да се преодолее недостигът на хуманитарно финансиране в сътрудничество с международните финансови институции, многостранните банки за развитие, частния сектор — при условие че всяко частно участие е в съответствие с хуманитарните принципи и пълната прозрачност — и научната общност, за да се допълни международната публична хуманитарна помощ и да се преодолее недостигът на хуманитарно финансиране в световен мащаб; призовава Комисията и държавите членки да проучат прогресивни и устойчиви механизми за финансиране на хуманитарната помощ; подчертава необходимостта от

сътрудничество с новите страни донори с цел увеличаване на техния принос за хуманитарната помощ;

23. приветства инициативата на ООН за хуманитарна реформа и подчертава, че тази възможност трябва да се използва за укрепване на хуманитарните принципи и на една система, ориентирана към нуждите и хората, а не само за намаляване на разходите; подчертава, че освен постигането на по-голяма ефективност и ефикасност също толкова важно е да се гарантира отчетност по отношение на изпълнението и че критични области като мандатите за защита и мерките срещу насилието, основано на пола, следва да останат в центъра на вниманието, тъй като става дума за спасяването на човешки животи;

24. приветства значителните усилия на Комисията за повишаване на ефективността и ефикасността на веригите за доставка на хуманитарна помощ, като се има предвид, че те представляват почти 70% от разходите за хуманитарна помощ и следователно са ключова област, върху която трябва да се съсредоточат усилия при преодоляването на нарастващия недостиг на финансиране; насърчава Комисията да продължи да разработва и подкрепя стратегически подход към веригите на доставки;

25. призовава държавите членки да изпълнят колективния си ангажимент да предоставят най-малко 0,7% от брутния национален доход (БНД) за официална помощ за развитие (ОПР), да изпълнят целта за ОПР, която е да отделят 0,2% от БНД за най-слаборазвитите страни до 2030 г., и да отделят 10% от своята ОПР за хуманитарни действия; призовава Комисията да гарантира, че хуманитарната помощ отчита по подходящ начин нуждите на жените и момичетата като стратегическа инвестиция с дългосрочни положителни последици за всички, но изразява съжаление, че организациите за защита на правата на жените продължават да бъдат систематично недостатъчно финансирани и получават по-малко от 1% от ОПР в световен мащаб[23];

26. изразява загриженост относно възможното намаляване на персонала на делегациите на ЕС, включително в трети държави, в които се предоставя значителна хуманитарна помощ; напротив, счита за наложително да се укрепят тези структури в държавите, които са най-силно засегнати от кризи;

Разработване на интегриран подход към нестабилни ситуации

---

[23] Обзор на политиката на ODI, Where next for feminist foreign policy on funding feminist movements? („Кои са следващите цели за феминистката външна политика относно финансирането на феминистки движения?“)– https://media.odi.org/documents/ODI-ET-FundingMovements-PB-EN-May24-Final.pdf, май 2024 г.

27. подчертава, че различните видове нестабилни ситуации изискват адаптиран подход и специфични финансови инструменти, чрез които да се постига съгласуваност на действията между участниците в областта на хуманитарната помощ, развитието и мира, като същевременно се спазва ясният мандат на хуманитарни действия, основани на принципи, и се поставя специален акцент върху ангажирането и овластяването на местните участници, както в процесите на вземане на решения, така и в изпълнението на програмите; призовава Комисията и държавите членки да запазят и засилят ангажимента си в нестабилни и засегнати от конфликти райони;

28. призовава Комисията спешно да приеме съобщението за хуманитарната помощ, предвидено в работната ѝ програма за 2026 г. с акцент върху амбициозен, ориентиран към хората и интегриран подход към нестабилността, както и механизмите за нейното изпълнение, и да се консултира с Парламента относно подготовката и изпълнението на тази стратегия; приветства обявеното от Комисията намерение да изготви интегрирана стратегия за справяне с нестабилността и конфликтите; подчертава, че е важно да се разработи такава стратегия с подходящо адаптирано, съобразено с конкретния контекст финансиране, чрез което да се отговори на взаимосвързаните предизвикателства в областта на мира, развитието, действията в областта на климата и хуманитарните нужди, включително чрез по-силно включване на местния частен сектор, при пълно зачитане на хуманитарните принципи; с оглед на тази стратегия призовава Комисията да вземе предвид измерението, свързано с равенството между половете;

29. призовава Комисията да гарантира, че държавите няма да се окажат в безкраен цикъл на хуманитарна помощ, а по-скоро ще могат да преминат към устойчиво развитие, така че да се укрепят местните общности и да се предотврати зависимостта от външни доставки, чрез финансиране на основни услуги като образование, здравеопазване и ключова инфраструктура, включително и не само стратегията за Global Gateway, която има потенциала да постигне напредък по редица взаимосвързани цели за устойчиво развитие чрез използването на множество източници на финансиране, включително инвестиции от частния сектор, и спазва социални и екологични стандарти, които биха могли да доведат до по-бърз растеж, създаване на достойни работни места, намаляване на бедността и неравенството в доходите, осигуряване на по-устойчиво и приобщаващо развитие, при което да не се пренебрегва никой; призовава Комисията да използва инструментите за сътрудничество на ЕС по отношение на местните планове за развитие чрез конкретни и целеви проекти, които вече са изпробвани и тествани от държавите членки;

30. припомня, че изменението на климата е един от основните фактори за конфликти, суша, глад и миграция; подчертава, че покачването на морското равнище може да представлява екзистенциална заплаха за развиващите се малки островни държави, които са сред най-уязвимите от изменението на климата в света;

Насърчаване на ефективна реакция на хуманитарни кризи чрез подхода на връзката между хуманитарните действия, развитието и мира, локализиране на помощта и изпреварващи действия

31. призовава ЕС да продължи да прилага „тройната връзка“, за да се премахнат основните причини за кризите и да се подпомогне изграждането на устойчивост, особено в нестабилни и засегнати от конфликти райони, чрез подкрепа на местните организации, включително организациите, ръководени от млади хора и жени, организациите на верска основа, които играят важна роля при реагирането на хуманитарни кризи, и чрез осигуряване на тяхното пълно, равноправно и значимо участие в цикъла на хуманитарните програми и в процесите на вземане на решения на всички равнища;

32. призовава Комисията да изпълни ангажимента си да насочи най-малко 25% от хуманитарното финансиране към местни участници до 2027 г., включително чрез използването на събрани средства, базирани в отделните държави, и други механизми за финансиране, които дават приоритет на местните участници, както и да проучи начините за предоставяне на безвъзмездни средства пряко на местните организации и да спомогне за укрепване на техния капацитет за спазване на изискванията по отношение на регулирането, прозрачността и отчетността; призовава ЕС да даде приоритет на финансирането на местни организации, които предоставят помощ на млади хора, жени, хора с увреждания, ЛГБТКИ+ лица и други уязвими групи;

33. призовава Комисията да даде приоритет в следващата МФР на финансирането за предотвратяване на конфликти и изграждане на мир, за да се засилят връзките между механизмите за хуманитарна помощ и реагиране при кризи и по-дългосрочните програми за изграждане на мир и развитие; отбелязва, че е важно да се укрепят механизмите за координация на място във всички действия на ЕС в областта на хуманитарната помощ, развитието и изграждането на мира, за да се гарантират съвместни и съгласувани резултати, включително чрез подхода „Екип Европа“; подчертава значението на партньорството между ЕС и ООН за укрепване на връзката между хуманитарната помощ, развитието и мира, като обръща специално внимание на момичетата и младите жени, хората с увреждания, децата и възрастните хора в уязвимо положение и поставя акцент върху

значението на финансирането от ЕС за системата на ООН; счита, че структурните неравенства продължават да оказват влияние върху динамиката на силите при хуманитарните интервенции, достъпа до финансиране и участието в процесите на вземане на решения; призовава за по-приобщаващ, справедлив и основан на права подход към хуманитарната политика на ЕС, при който местните и исторически маргинализираните участници да поемат по-голяма водеща роля;

34. отбелязва, че изпреварващите действия в кризисни ситуации, предшестващи възникването на хуманитарна криза, са ефективно средство за предотвратяване или смекчаване на бъдещи хуманитарни нужди, както и за подпомагане на способността на общностите да посрещат сътресения, да се адаптират и да укрепват своята издръжливост; насърчава Комисията и държавите членки да гарантират, че инвестициите в превенция, изпреварващи действия и подготвеност за бедствия ще бъдат запазени, за да се смекчи въздействието на кризите върху населението и системите;

35. настоява, че е необходим основан на факти подход към изпреварващите действия, особено в нестабилни и уязвими по отношение на климата ситуации, за да се увеличи наличността на качествени данни и анализ на риска с цел подобряване на системите за ранно предупреждение и интегриране на прогнозирането на риска в хуманитарното планиране;

36. насърчава държавите членки значително да увеличат инвестициите си в местни и интегрирани изпреварващи действия, като например инвестиции в системи за ранно предупреждение, анализ на риска и издръжливост на общностите, както и увеличаване на дела на фондовете за климата, предназначени за повишаване на издръжливостта и адаптирането в най-податливите на бедствия държави и региони, като подчертава значението на ангажирането на разнообразна група от участници, включително организации на гражданското общество и мрежи на местно равнище, в изпреварващи действия, включително финансиране на базата на прогнози, подготвеност за бедствия и управление на риска, особено в нестабилни и уязвими по отношение на климата ситуации;

25 години от Резолюция 1325 (2000) на Съвета за сигурност на ООН — към отчитащ аспектите на пола подход към хуманитарната помощ

37. приветства напредъка, постигнат при изпълнението на Резолюция 1325 (2000) на Съвета за сигурност на ООН и Програмата за жените, мира и сигурността, която е основен инструмент за гарантиране, че правата на жените и момичетата се спазват във всички ситуации; отбелязва, че 25 години след

приемането ѝ все още съществуват огромни пропуски в нейното изпълнение, като жените продължават да бъдат маргинализирани в мирните процеси и непропорционално засегнати от конфликти и кризи, включително чрез широко разпространено насилие, основано на пола, което налага ЕС да окаже по-голяма политическа и финансова подкрепа за програмата като катализатор и инвестиция в дълготраен и устойчив мир и развитие; призовава Комисията и ЕСВД да продължат да насърчават равенството между половете, правата на жените и тяхното овластяване, включително изпълнението на ЦУР 5, като приоритет във всички външни действия на ЕС; призовава ЕС и държавите членки да дадат приоритет на изпълнението на Програмата за жените, мира и сигурността;

38. призовава всички страни във въоръжени конфликти да предприемат мерки за насърчаване на сексуалното и репродуктивното здраве и правата на жените и момичетата и за тяхната защита от всички форми на сексуално и основано на пола насилие, свързано с конфликти, по-специално изнасилване, като признава, че това насилие често се увеличава по време на конфликти и може да се използва систематично като средство за водене на война; подчертава дълбоката връзка между въоръжените конфликти и хуманитарните и климатичните кризи, както и увеличаването на незаконната миграция, трафика на хора и риска от експлоатация, които засягат непропорционално жените и момичетата; подчертава значението на активното, пълноценно, равноправно и значимо участие на жените във всички етапи на мирния процес, включително в преговорите за прекратяване на огъня, усилията за посредничество, предотвратяването и разрешаването на въоръжени конфликти, изграждането на мира и възстановяването след конфликти; призовава Комисията, ЕСВД и държавите членки да увеличат усилията си за отчитане на специфичните нужди и приноса на жените и момичетата в стратегиите за предотвратяване на конфликти, посредничество и изграждане на мира;

39. подчертава, че жените в хуманитарен контекст следва да бъдат признати не само за жертви, но и за двигатели на промяната, тъй като активно насърчават положителна трансформация и определят собствената си съдба; подчертава изключителната роля на жените при оказването на първа помощ и като лидери на общности и на организациите, ръководени от жени, в хуманитарни ситуации и в усилията за подготовка, реагиране и възстановяване, като предоставят животоспасяващи услуги, а именно подслон, услуги в областта на сексуалното и репродуктивното здраве, услуги, свързани с насилието, основано на пола, парична помощ, надеждна защита в общността, и се застъпват за правата и нуждите на жените, момичетата и маргинализираните групи от населението, както и като насърчават усилията за изграждане на мира и развитие в своите

общности; същевременно те получават едва 0,3% от двустранната помощ в нестабилни държави;

40. изразява съжаление, че местните организации, ръководени от жени, са сред най-тежко засегнатите от неотдавнашното намаляване на чуждестранната помощ, като за половината от тях има риск да бъдат закрити, и насърчава по-активен диалог с тях при планирането на хуманитарната помощ[24]; призовава Комисията да предостави конкретно, устойчиво, гъвкаво, многогодишно финансиране, да поддържа съществуващите партньорства, да опрости достъпа до средства и да разшири подкрепата си за местните организации, ръководени от жени, в хуманитарни ситуации, да осигури по-ефективна, приобщаваща и отчетна система, да постигне това чрез увеличаване на финансирането за местните организации, ръководени от жени, чрез засилване на проследяването и отчетността за хуманитарното финансиране на местните организации, ръководени от жени, чрез адаптиране на съществуващите механизми и процедури за финансиране към техните нужди и капацитет, както и чрез увеличаване на равнищата на прякото многогодишно финансиране, което им се предоставя; отбелязва със съжаление, че почти половината (47%) от анкетираните организации, ръководени от жени, и организации за защита на правата на жените очакват да затворят врати в срок от шест месеца, ако настоящите равнища на финансиране останат такива, каквито са в момента, че над една трета от тези организации (35%) остават в капан на несигурност, неспособни да планират или поддържат дейността си, и че само 18% съобщават, че очакват да могат да продължат да функционират за срок, надхвърлящ година[25]; призовава Комисията и държавите членки да предоставят 5% от своята помощ за нестабилни ситуации на организации, ръководени от жени, и организации за правата на жените чрез гъвкаво и дългосрочно финансиране, включително като заделят най-малко 5% от своето финансиране за ОПР за подпомагане на тези организации в рамките на следващата МФР;

41. насърчава Комисията, ЕСВД и държавите членки да насърчават отчитащи аспектите на пола подходи при хуманитарните

---

24 ООН — Жени, *„Намаляването на хуманитарното финансиране застрашава правата на жените*: *Какъв е залогът и как да помогнем“*, 13 май 2025 г., https://www.unwomen.org/en/articles/explainer/humanitarian-funding-cuts-threaten-womens-rights-whats-at-stake-and-how-to-help.

25 ООН — Жени, *At a breaking point: The impact of foreign aid cuts on women’s organizations in humanitarian crises worldwide* („На ръба на пълен срив — въздействието на намаляването на чуждестранната помощ върху женските организации при хуманитарни кризи по света“), април 2025 г.

интервенции и да увеличат подкрепата си за участието на жените в процесите на вземане на решения в хуманитарната област, като подкрепят създаването на условия за жените да поемат лидерски роли в кризисни ситуации и гарантират, че се поставя приоритет върху техните гледни точки и нужди при планирането и предоставянето на помощ, в съответствие с целите на Резолюция 1325 (2000) на Съвета за сигурност на ООН; призовава Комисията да прилага приобщаващ, интерсекционален и отчитащ аспектите на пола подход във всички хуманитарни планове, като взема предвид специфичните нужди и права на жените, момичетата, хората с увреждания, ЛГБТКИ+ лицата и другите маргинализирани групи; призовава Комисията и държавите членки да гарантират значимото участие на тези групи при изготвянето, изпълнението и оценката на програмите за хуманитарна помощ; счита, че е необходимо да се даде приоритет на хората с увреждания в хуманитарната помощ, финансирана от ЕС, като се обърне специално внимание на нуждите и приоритетите на жените и децата с увреждания, включително чрез предоставяне на финансиране на местни организации и мрежи на жени и момичета с увреждания, които често са в най-добра позиция да отговорят на нуждите, но са най-засегнати от съкращения във финансирането;

42. призовава Комисията да гарантира, че при реформирането и преструктурирането на хуманитарната система като част от инициативата на ООН за хуманитарна реформа равенството между половете ще продължи да бъде приоритет, като се запазят финансирането и критичните механизми, като например запазването на специален клъстер в рамките на хуманитарната система, който включва специализирани действия относно насилието, основано на пола, равенството между половете и защитата от сексуална експлоатация и малтретиране като критично важни услуги за спасяване на човешки живот; призовава Комисията да гарантира систематичното провеждане на задълбочен анализ на равенството между половете, събирането на дезагрегирани по пол данни, съставянето на отчитащ аспектите на пола бюджет, извършването на оценки на въздействието върху равенството между половете и натрупването на специализирани познания в Комисията по въпросите на равенството между половете, както и да подкрепя тези функции в партньорските организации и да продължи да разширява използването на маркера на ЕС за пол и възраст; приветства официализирането и нарастващия брой на лицата за контакт по въпросите на равенството между половете, като понастоящем 99% от делегациите на ЕС и 87% от централните служби разполагат с такива;

43. потвърждава необходимостта да се даде приоритет на подходящи и навременни услуги в областта на сексуалното и репродуктивното здраве и да се осигури достъп до тях във всички

хуманитарни операции, по-специално чрез въвеждане на пакета за минимални първоначални услуги в областта на сексуалното и репродуктивното здраве в извънредни ситуации и преход към всеобхватни услуги, когато ситуацията го позволява;

44. отново призовава за пълно прилагане на Резолюция 1325 (2000) на Съвета за сигурност на ООН и последващите я резолюции от ЕС и неговите държави членки; във връзка с това приветства напредъка, постигнат по Плана за действие на ЕС относно жените, мира и сигурността и Третия план за действие на ЕС относно равенството между половете (GAP III), и подчертава, че е важно Комисията да представи GAP IV и да задели достатъчно ресурси за неговото изпълнение; изразява съжаление, че от стартирането на GAP III само 3,8% от всички действия, отчитащи/насочени към равенството между половете, имат за основна цел равенството между половете; призовава Комисията да гарантира, че 85% от всички нови външни действия включват равенството между половете като важна или основна цел и че 20% от ОПР във всяка държава се разпределя за програми, в които равенството между половете е една от основните цели;

45. изразява сериозна загриженост относно нарастващото влияние на ултраконсервативни, противодействащи на равенството между половете и религиозни фундаменталистки движения — както в рамките на ЕС, така и извън него — които имат за цел да подкопаят основните права на жените и момичетата, включително в хуманитарен контекст; подчертава, че подобни движения често разпространяват дезинформация, стигматизират услугите в областта на сексуалното и репродуктивното здраве и отслабват защитата на жените срещу насилие, основано на пола; призовава Комисията, ЕСВД и държавите членки да гарантират, че финансираните от ЕС хуманитарни програми остават твърдо основани на международните стандарти в областта на правата на човека и равенството между половете, и да подкрепят активно организациите на гражданското общество, които са мишени на противниците на тези права;

46. предупреждава за случаите на институционално насилие и небрежност от страна на хуманитарните участници, включително програми, които не отчитат пола, опасна среда за жените и ЛГБТИК + лицата и липса на отчетност за злоупотреби; призовава за обвързващи стандарти за чувствителност към аспектите на пола, всеобхватни системи за докладване и политики на нулева толерантност във всички хуманитарни операции, финансирани от ЕС;

°

° °

47. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и на Европейската служба за външна дейност.